

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

datum 20 december 2016

Betreffende wetsvoorstel:

34573

Wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag en enige andere wetten in verband met de verlaging van de leeftijd waarop men recht heeft op het volwassenminimumloon, in verband met stukloon en meerwerk en enige andere wijzigingen

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 20 december 2016 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen amendement

Artikel I, diverse onderdelen

11 (Van 't Wout en Pieter Heerma) dat regelt dat de minister op verzoek van de Stichting van de Arbeid specifieke werkzaamheden binnen een bedrijfstak kan aanwijzen waar de hoofdregel ingeval van beloning op basis van stukloon niet geldt

Ondergetekenden menen dat de zogenoemde stukloonregeling (als voorgesteld in artikel 12, zesde lid) voor specifieke werkzaamheden, zoals bijvoorbeeld het bezorgen van folders en dagbladen, tot onoverkomelijke problemen kan leiden en dat daarom een wijziging van de regeling aangewezen is. Die wijziging houdt in dat van deze regeling kan worden afgeweken in situaties waarin de werknemer een zekere mate van vrijheid heeft om zelf de werkzaamheden in te richten in combinatie met de omstandigheid dat de werkgever (of ingeval van uitzendarbeid, de opdrachtgever), ook geen of moeilijk toezicht kan houden op de uitvoering van deze werkzaamheden. Dit kan het geval zijn als de werknemer zelf het tijdstip of de vervolgtijdstippen waarop de werkzaamheden worden verricht en de duur van de werkzaamheden kan bepalen en de werkgever hier beperkt zicht op heeft. In dergelijke

situaties kan de werkgever feitelijk niet bijhouden hoeveel uur een werknemer heeft gewerkt en kan dus ook niet worden voldaan aan waar de stukloonregeling toe strekt, namelijk, de werknemer ten minste belonen op het niveau van het wettelijk minimumloon voor elk gewerkt uur. Voorgesteld wordt dan ook dat de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW), op verzoek van de Stichting van de Arbeid (hierna: de Stichting), specifieke werkzaamheden binnen een bedrijfstak kan aanwijzen - die voldoen aan de hiervoor genoemde criteria - waar de hoofdregel ingeval van beloning op basis van stukloon niet geldt. In die gevallen zal (net als in de huidige wet het geval) als norm voor het bepalen van de arbeidsduur gelden, de tijd die redelijkerwijs met de uitvoering van de te verrichten arbeid is gemoed. En net als onder de huidige wet kan de werknemer dan zelf bepalen hoeveel tijd aan die werkzaamheden wordt besteed, zonder dat dit gevolgen heeft voor het door de werkgever te betalen (stuk)loon.

Voorwaarde is dus dat over het niet kunnen voldoen aan de voorgestelde stukloonregeling in het wetsvoorstel overeenstemming bestaat in de Stichting. De ondergetekenden achten die overeenstemming nodig, gelet ook op het doel van de stukloonregeling (als voorgesteld in artikel 12, zesde lid). Het kan zijn dat één of meer van de partijen in de Stichting van de Arbeid op oneigenlijke gronden niet instemt met het doen van een verzoek aan de Minister van SZW. In dat geval voorziet het amendement erin dat één of meer van de andere partijen vertegenwoordigd in de Stichting dat zelfstandig kunnen doen. Het betreft hier de situatie waar wel wordt voldaan aan de hiervoor genoemde criteria, maar de partij die niet instemt dat (feitelijk) doet om redenen die hier geen verband mee houden. Na ontvangst van dit verzoek worden de andere partijen in de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid gesteld binnen vier weken hun zienswijze te geven. Het is vervolgens aan de Minister van SZW om hierover te oordelen.

Voorwaarde zal ook zijn dat de hiervoor in aanmerking komende organisaties van werkgevers en werknemers in de bedrijfstak waar de specifieke werkzaamheden worden verricht een berekening van de te hanteren norm ten aanzien van de tijd die redelijkerwijs met de uitvoering van de te verrichten arbeid is gemoed dienen te verstrekken alvorens de Stichting een verzoek kan doen. Hiermee wordt bereikt dat door betrokkenheid van organisaties van werkgevers en werknemers op decentraal niveau bij de berekening van de tijd die redelijkerwijs nodig is voor het verrichten van de arbeid, de daarmee (voor de bedrijfstak) gestelde norm verondersteld kan worden ook redelijk en rechtvaardig te zijn. Als tussen de genoemde organisaties geen overeenstemming wordt bereikt, of er geen organisatie van werknemers is waarmee afspraken kunnen worden gemaakt, kan door de betrokken werkgeversorganisatie(s) in de betreffende bedrijfstak (voor die bedrijfstak) de norm zelfstandig worden verstrekt aan de Stichting van de Arbeid. De voorwaarden waaronder deze zelfstandige verstrekking mogelijk is, zullen bij ministeriële regeling worden bepaald. Die voorwaarden zullen erop toezien dat ook in het geval er geen werknemersorganisaties zijn (of kunnen worden) betrokken, de norm op een juiste wijze wordt vastgesteld.

De Stichting heeft de taak om deze overlegde norm bekend te maken. In het kader van de risico-inventarisatie en -evaluatie op grond van de Arbeidsomstandighedenwet heeft de Stichting een vergelijkbare rol. Degenen die verantwoordelijk zijn voor de norm hebben

zelf de verantwoordelijkheid om de gestelde norm jaarlijks te actualiseren, zodat men zich rekeningschap blijft geven van de redelijkheid van de norm en bezien kan worden of de stukloonnorm dient te worden geactualiseerd aan de indexering van het wettelijk minimumloon op grond van artikel 14 van de WML. Als de (geactualiseerde) norm niet is gepubliceerd, kan de werkgever geen gebruik maken van de regeling.

Als specifieke werkzaamheden zijn aangewezen, kan een werkgever de sectorale norm die door de Stichting is gepubliceerd toepassen. Hij dient hiervoor wel schriftelijk met de werknemer overeen te komen dat de werknemer de specifieke werkzaamheden verricht. De werkgever handelt in strijd met de regeling door deze toe te passen, terwijl de werknemer werkzaamheden uitvoert die niet zijn aangewezen als specifieke werkzaamheden, of indien de werkgever een stukloonnorm toepast die niet overeenkomt met de norm die gepubliceerd is door de Stichting. De werkgever betaalt dan niet conform de wet en in dat geval kan sprake zijn van onderbetaling als de werkgever niet aantoont dat hij de daadwerkelijk gewerkte uren conform het wettelijk minimumloon heeft betaald.

Als laatste wordt voorgesteld dat indien de Inspectie SZW bij het toezicht op de naleving van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag vermoedt dat de stukloonnorm niet redelijk is, zij een verslag hiervan aan de Stichting verstrekt.

Aangenomen. Voor: de PvdD, de ChristenUnie, de PvdA, D66, Van Vliet, 50PLUS, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, Houwers, Monasch, de VVD, de SGP, het CDA, de Groep Bontes/Van Klaveren en de PVV.

Verworpen amendementen

Diverse artikelen en onderdelen

8 → 15 → **18** (Ulenbelt) dat het wettelijk minimumloon vanaf 18 jaar instelt (NU) en tevens een staffel introduceert vanaf 15 jaar

Dit amendement regelt dat alle werknemers vanaf 18 jaar een inkomen op minimaal het niveau van wettelijk minimum loon kunnen verwerven. Doordat men aanspraak kan maken op het wettelijk minimumloon vanaf 18 jaar kunnen jongvolwassenen zelfstandig in hun levensonderhoud voorzien en een toekomst opbouwen.

Daarnaast regelt dit amendement dat jongeren vanaf 15 jaar een staffel wordt geïntroduceerd, zodat de opbouw naar het minimumloon meer in evenwicht is, zij meer te besteden krijgen en werken meer lonend wordt.

Bij 17 jaar ontvangen jongeren 90% van het wettelijk minimumloon, bij 16 jaar 80% en bij 15 jaar 70%.

Verworpen. Voor: de SP, de PvdD, GroenLinks en 50PLUS.

Diverse artikelen en onderdelen

9 (Voortman) dat het wettelijk minimumloon vanaf 18 jaar voorschrijft

In Nederland zou elke volwassene gelijk loon voor gelijk werk op dezelfde plek moeten ontvangen. Op dit moment verdienen volwassenen onder 23 jaar minder dan het wettelijk minimumloon. Met de voorgestelde wetwijziging verandert deze leeftijd naar 22 jaar, en op termijn naar 21 jaar. De jeugdlonen voor iedereen die jonger is worden in het wetsvoorstel beperkt aangepast, wat betekent dat een 18-jarige nog steeds maar de helft van het volwassenminimumloon verdient en zelfs bij fulltime werken niet zelfstandig in zijn of haar levensonderhoud kan voorzien.

De indiener is van mening dat gelijk loon voor gelijk werk voor iedereen zou moeten gelden. Dit amendement regelt dat iedereen vanaf 18 jaar recht heeft op het volwassenminimumloon. De tweede stap van verlaging naar 21 jaar is hiermee overbodig en wordt met dit amendement uit dit wetsvoorstel verwijderd. Het minimumjeugdloonvoordeel voor 18 tot 21-jarigen in het huidige wetsvoorstel komt te vervallen. Het lage-inkomensvoordeel (LIV) wordt beschikbaar vanaf 18 jaar omdat dit gekoppeld is aan het volwassen minimumloon.

Verworpen. Voor: de SP, de PvdD, GroenLinks, 50PLUS en Klein.

Diverse artikelen en onderdelen

12 → 17 (Öztürk) over het wettelijk minimumloon vanaf 21 jaar

Dit amendement voorziet erin dat alle werknemers vanaf hun 21e levensjaar een inkomen op minimaal het niveau van het wettelijk minimumloon verwerven. Hierdoor bereiken meer jongvolwassenen een situatie van economische zelfstandigheid en wordt er gezorgd voor meer aansluiting bij de wettelijke situatie omtrent het wettelijk jeugdloon in de landen om ons heen.

Daarnaast voorziet dit amendement in een staffel, waarbij jongeren vanaf hun 15e levensjaar 40%, vanaf hun 16e levensjaar 45%, vanaf hun 17e levensjaar 55%, vanaf hun 18e levensjaar 70%, vanaf hun 19e levensjaar 80% en vanaf hun 20e levensjaar 90% van het wettelijk minimumloon verdienen.

Verworpen. Voor: de SP, de PvdD, GroenLinks en de Groep Kuzu/Öztürk.

Artikel I, onderdeel E, en artikel II

10 → 16 (Ulenbelt) over een verbod op stukloon

Het wetsvoorstel beoogt de stukloonregeling aan te passen waarmee getracht wordt te voorkomen dat betaling op basis van stukloon leidt tot betaling beneden het minimumloon.

Het is echter nog steeds mogelijk om onder het minimumloon uit te komen bij betaling op basis van stukloon.

Dit amendement regelt dat, om betaling onder minimumloon geheel uit te bannen bij stukloon, betaling op basis van stukloon geheel wordt verboden (met uitzondering van zeevarende vissers).

Verworpen. Voor: de SP.

Moties

13 (Öztürk) over afrekenbare streefcijfers met betrekking tot de werkloosheid onder jongeren met een migrantenachtergrond

Verworpen. Voor: de Groep Kuzu/Öztürk.

14 (Öztürk) over de monitor van de arbeidsmarktpositie van jongeren

Aangehouden.